

Kedves jó Tanácsadó!

Ha meggondolom: hogy te kilencvenkilenc esztendőig nem próbált az én leveleimre válaszolni; nekem pedig hamarosan is nehéz, ha soraid veszte után hozzád nem írhatsz: világos előttem hogy én még jobbat ember vagyok mint te a barátság tekintetében, mert egyelőre elég hiba és fogyatkozás van bennem. — Mikor soraidat elolvastam: rögtön felelmi írásomat készítettem: az híveim: hogy te azelőtt olvastad; akkor fut eszembe hogy mikor volt már az, hogy azon gondolatok a te leveleddel megfordultak, melyeket én most olvasok! S mikor tessék az mikor te az én írásaimat olvasni fogod! Mennyire diszkrét a lejegyzés a levelezésnél, az utószóval miniszter elhárít a gondolat még az érdeklődésért. Azért barátság! mi egyetlen gyönyör voltam a maga nemében ha mi találkoztunk egymással! S még igen rövid leírás: hogy némi keményformák után erre, legelőször soraidban, mert aznál jobbat faj nekem azon ifjúi valószínűleg tegy mely errel jár, min a minél jobbat okajtanám hogy bár a szempillantásában nagy legyen! S ha te az gondolatod: hogy a mi most leírtam: pusztán stílus: úgy meger az írás!

Hogy a "közönségi" lapot úgy jános mint jártak én ajánlással; de azért igen figyeltem el mind a részletek, mert ez is egy kononómia jel: hogyan álltunk mi az ivatalommal Magyarországon!

Tekintet pedig ember vagy? gratuláció! de úgy sajnos az én érzésem, ha meggondolom: hogy az a kedves monopolium mind veszt: és fránból nem jövedelmez a csatorna! Nem öltetik meg jobbat a magyar embert!

Írodalmi igazságszerzésre érve és irhasom: "Pro primo
Nagy Ignác neu fies Jennis. Elore megmondta hogy...
De nem folytatom a körül jóra közeendő kérésre le...
lebből, minő Nagy Ignác, minő Filippia nére való." Kasán néllül körül jóra néj, áll a dolog nélaun is minő
nélaun, aral a kálánbégrel hogy nagy J. még nem adta meg
az egy 10 pengő, mivel nem tudam hivel elhorasni.

Filippia nére ar iram neled: eu sem ő...
mrem, nem lassam joha, minő te; de némely ösmérősei
löl ar hallom, hogy ez egy igen hasonlalan fraser, minő
deu filántag is elő néllül. Jéhu ember kerében va-
gyunk barátom: aral a nyomoni néhány forinca, és
nem ar ő kerében van jelenleg ar nagy földeni egyetlen
írodalmi név. nyomoni allapva! Kasánbég esere, minden
esere sajáspem, 14 pengő elfogása még sajáspemőbb.
Barátom infamis ruszát erel a jérépöl, kevés hívérellel
a vidéki íróna nére; engam elcsiól fogva, ar egy presere
méló jorays hívére, minő megcsalab. Menye más, ar is
fogalva más ar a Kasánbég bingomasára s hácha há,
lagr. laudr! quasi vero! kírna sa! he bánod aral,
ne pótlaj ket; nem arhatat erre más ar is. majd sa'isint,
lely ere arlatom. A Kólyfaisiben pedig Laura vérelgás,
Filippia hogy 25 pengő kégers, 28 valóv lagoss. - Aram
ar a 650 - 1000 előpítő emlegési ar lep, - sör bolond
befid, egy ar hogy 1000 elopetö jökem lely; más ar hogy ha
6000 leune is nem adna többet. Kútánben is paras, kólych
mü ember há. ilhencöl ne váj mélaingos égi. Birony há
hogy a gyönyörü katalunat ilhu ember kánitvóit.

Hát a losonvi Thömlé mi aral? Eu egy avas
verset aram a többel rós; mider Totolyd nyre, arer páhúson.
nelam egy Bosnyár Isópia névü kyanám, ar aram néli,
egy segéi a Sehembogárról egyet ar arlatouva a Thöndről.

Jóhám Zenejé még nem próbáltam meg;
s heien elmeget valami Tongorás faluba, is meghallgatom.
addig is kóponám ar ifjú ember figgelméi vánsam.
nagy is urább bísaerő matram irás.

Ugy! Egyszerű Giber! Nimmátó frengy! Reprelem
euneli az aubonek telri állapota. Tüdő a manó
ilyentel finse arra fatad az euneli: minet is
kagya el a művés a forradalmi térén, Lajás
pálya terén? De mirer más oldaltól meg, ha az illyet
nem állat volna fel: nem iza tess volna Görög
nek olyan sábor, Damjanisnat olyan rohamo
Zagyvalga!

Egyszerűt szembe pus Petőf: Tüdő
az isen a régi ériés néha most is megragad, s
ugy presnét sorsától valami bíromose tudni.
El-e? meghal-e? Igar-e hogy Pestre lépül? Soseg
ha se nem eufy volna, ugy tenki ten tud, mess
ha el: aren repén el az exzágnat. Minie a me-
sevel karátos a mi neje magariseleieröl, köjker
meneseleröl sag bejelnel irnel. En most ten
kasson az egeret egerbnet egy nagyfeni mysti-
ficationat, mess ha az Előreperken megjelens ira-
sai öfvekusunkian mostani élee-ei eseleresekiel:
keiséghe kell esnem a nöhiség felöl! Igen lekö-
telere, ha öfimen megiröl a mi voluk tudni. Az
euneli meggy ead presne' tudni sorsas! Petőfiri
liposolhaslan kár mendenesene!

Igen keszit ketem keszes Janisiban
az a jöleirüség az a humor, melyet issz; s meg
az ei ferese vsemnet is egeresesebb forgási ad. Csak
ne volna nálad a humor az, minet egy némes Zölkö
neveri: "mosolygó rönget"!!

Tekint végerese "ne hisugant"! - s
Zajus be e levelkii orral: hogy Beuneseres
(1, 2, 3, 4.) füvesen üdörölünk; a keses Román
affreyt Romasffnyu (mess már az iza marajus nette?)
gorolja: - s isen beleseli!

Kelemér octob 27. 1850

Tausarant